

Baby's op de wereld zetten is weer hip

- vrijdag 19 juni 2009

BRUSSEL - Het geboortecijfer zit in de lift. Bovendien heeft de Vlaamse vrouw vandaag gemiddeld weer evenveel kinderen als haar voorgangster in 1974. De reden? De twintigers van nu stellen kinderen niet langer uit. Ze kiezen voorzichtig ook weer voor meer kinderen.

Van onze redactrice

70.187 kinderen werden in 2008 in Vlaanderen geboren. Dat is 3,3 procent meer dan het jaar voordien. En die stijging blijkt een trend, want sinds 2005 zit het Vlaamse geboortecijfer weer in de lift. En in tegenstelling tot wat vroeger gedacht werd, is dat niet alleen de verdienste van allochtone vrouwen en van veertigers die nog snel hun kinderwens in vervulling willen zien gaan.

Kind en Gezin zegt het nog voorzichtig, maar ze zien vrouwen steeds jonger voor kinderen kiezen. Het vruchtbaarheidscijfer in Vlaanderen ligt bovendien op 1,82. Dat cijfer wijst op het gemiddelde aantal kinderen dat de Vlaamse vrouw heeft. Daarmee zitten we weer op hetzelfde niveau als in 1974. Niet alleen worden vrouwen weer jonger moeder, ze kiezen ook vaker voor een tweede of derde kind in het gezin.

Dat verbaast de trendwatcher Fons Van Dyck niet. 'Vier of vijf jaar geleden, toen deze minibabyboom begon, weten heel wat demografen die tendens aan migranten of aan vrouwen van over de veertig die een inhaalbeweging maakten. Wij voorspelden toen al dat zich een mentaliteitswijziging aan het aftekenen was. Europees onderzoek uit 2004 bevestigde onze voorspellingen. De zogenaamde Generation Y - de pragmatische generatie - sticht vroeger een gezin, dat ook vaker uit meerdere kinderen bestaat.'

'Het is weer hip om baby's te krijgen', zegt de trendwatcher ook. 'Dat zie je in de voorbeelden die onze jongeren krijgen voorgeschoteld. Om het met een boutade te zeggen: tien jaar geleden stonden BV's op de cover van magazines om hun scheiding aan te kondigen, nu zijn het vrouwen met ronde buikjes die op de voorpagina prijken.'

Wie zijn ze dan, die Generation Y? 'Ze worden ook de mature generatie genoemd', weet Van Dyck. 'Ze zijn realistischer dan de voorgaande generatie. Ze weten perfect dat er veel onzekerheden en bedreigingen in het leven zijn. Terwijl de vorige generatie, Generation X, door dat besef heel pessimistisch was, gaat deze generatie niet gebukt onder het gevoel dat de wereld om zeep is.'

'Generation Y wéét dat het leven niet zorgeloos is, maar dat mag de pret niet bederven. Ze hebben een mentaliteit van *Laat maar komen, we slaan ons er wel door*. Het *Yes, We Can*-gevoel. Bovendien worden verbondenheid, vrienden en het hebben van een relatie belangrijke normen en waarden van deze generatie.'

Dat ze sneller voor (meer) kinderen gaan, wil niet zeggen dat ze daarvoor hun carrière laten staan, zegt Van Dyck. 'De *work-life balance* staat voorop', zegt hij. 'Ze zijn wel degelijk ambitieus, vergis je niet. Maar ze hebben professionele én sociale ambities.'

De cijfers van 2008 tonen het effect van de economische crisis nog niet. 'Het is paradoxaal, maar de crisis bestendigt eigenlijk de *work-life balance*. Als werkgevers aan deze generatie vragen om vier vijfde te werken, dan heeft die daar niet zoveel problemen mee.'

'Over het effect van de crisis op het geboortecijfer zijn er twee scholen demografen. Naar analogie met de dalingen in vorige crisissen in de jaren zeventig en tachtig, voorspellen sommigen een daling van het geboortecijfer. Andere demografen vergelijken deze crisis met wat er in de VS is gebeurd na 9/11. Het is net daarna, in 2001 en 2002, dat deze minibabyboom zich voorzichtig heeft ingezet. Volgens die redenering zal de nood aan relaties en verbondenheid alleen maar toenemen.'

Generation Y is net ook de generatie waarvan gezegd wordt dat ze nog niets heeft meegemaakt. Ze kwam ruimschoots te laat voor een wereldoorlog en bij de val van de Berlijnse Muur droeg ze nog luiers.

Van Dyck: 'Niet elke crisis is een economische of wereldcrisis. Deze generatie groeide op met echtscheidingen. Ouders die uit elkaar gaan of die overlijden, dat zijn de grootste crisissen voor kleine kinderen. Als het niet hun eigen ouders waren, zagen ze het bij klasgenootjes gebeuren. Uit onderzoek blijkt bovendien ook dat ze er altijd al rekening mee hebben gehouden dat bedrijven failliet kunnen gaan en dat zij zelf werkloos kunnen worden.'

Hij besluit: 'Familie, vrienden, kinderen en de verbondenheid daartussen, vormen voor deze generatie de beste buffer tegen de crisis.'

Valerie Droeven